

VGGO-contactdag in Bronbeek

Waterboordetachement helpt brandweer uit de brand

Verhakkingen met Blade!

Eindoefening ABOO-34

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

Attentie!
Uitnodiging VGGO-contact-
dag 2009

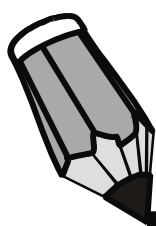
Blz 9

32e jaargang

Maart 2009

123

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Bortel, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
smi M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
sgt1 P. Vogelaar, redacteur
sgt R.J. Davies, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland
aooi F. Schiltman, fotograaf

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Aanleveren kopij:

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Meningingen en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij:

Promotor nr. 124 - 2009: vrijdag 22 mei 2009.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi L de Vos
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
aooi A.M.M. van Rhee
smi M.B. Waterreus
sgt1 G. Naves
sgt1 R. de Vries

Ereleden:

J.J. de Wolf	J.H. Smit
P.M.A. van Dijk	K.K. Thijssens
G.M. Beerkens	C.J. Hamers
B.P.M. Oude Nijhuis	

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
de leden in te lichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap:

De jaarlijkse contributie bedraagt €20,00 door een automatische incasso of middels telebankieren te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de VGOO.

Internet:

Webmaster : Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Url: <http://www.vgoo.nl>

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Commerciële exploitatie:

NABER
MEDIA EXPLOITATIE B.V.

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 9 Uitnodiging VGOO Contactdag 2009
- 11 Eindoefening ABOO
- 13 Een interview met Elnt (bd) Hans van Meteren
- 16 Waterboordetachement helpt brandweer uit de brand.
- 18 Nieuw stuk gereedschap voor de Combat Engineer?
- 21 Verhakkingen! ! !
- 23 Aanmeren ABOO 36
- 24 ABOO 35: AKG voltooid!
- 26 "Terug naar de basis!"
- 30 Bronzen Genist voor vrijwilligersorganisatie museum

RUBRIEKEN

- 4 Voorwoord
- 5 Redactioneel
- 5 In de volgende Promotor
- 5 Wie ontvangen de Promotor
- 7 De VGOO was present!
- 7 Mededelingenkaart

Voorwoord

(.)

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht van een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

- Inleiding op Explosieven Bestrijding
- Misschien wel uw reactie op één van de artikelen
- ABOO-opleiding in de steigers
- “Tipje van de sluier opgelicht” door het Kennis centrum OTCGenie

(.)

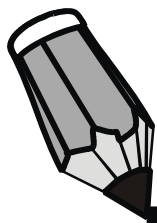
Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directie Dienst Vastgoed Defensie (DVD)
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- Operationeel Ondersteuning Commando Land te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- Genisten in de uitzendgebieden
- Defensie Materieel Organisatie (DMO) te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- Paresto

(.)

(.)

Advertentie

De VGOO was present:

Op 8 januari hebben Joep Beljaars en Toine van Ooijen een bezoek gebracht aan ons erelid Gerrit Beerkens die in het CMH lag. Het was goed om te zien dat Gerrit al weer aan de beterende hand was.

Op 10 januari werd tijdens de eindoefening van de ABOO de bronzen medaille uitgereikt aan Sgt1 Marnix vd Berg. Tijdens de plechtigheid op de Wezeperberg konde er helaas geen bestuurleden aanwezig zijn, maar dat is achteraf goed gemaakt door onze voorzitter.

12j medaille Sgt1 vd Berg

Op 29 januari werd de gouden medaille uitgereikt aan adjudant Matje van der Laar. De regimentsadjudant was aanwezig en heeft namens de VGOO de felicitaties overgebracht.

Eregalerij van de jubilaris Matje vd Laar

5 Februari was het weer zover! ABOO-klas 36 meerde aan. Maurice Waterreus was namens de VGOO aanwezig en mocht 12 nieuwe leden welkom heetten.

Een groot wonder, een klein nieuw leven
is door Gods goedheid aan ons gegeven.

Bouke Engbert

Geboren op 19 januari 2009
om 20.33 uur en weegt 3150 gram.

Jan & Regina Wedman-Fokkema
Oostercluft 410
AZ99 DR Struwwik

Kaartjes en attentie werden gestuurd bij geboorten bij de familie v Vliet en de familie Wedman.

**verstuur deze kaart
naar de secretaris:**

A.T.H. van Ooijen,
Smaragd 22, 5345 TM
Oss.

Mededelingskaart

Hierbij stel ik u in kennis van:

☐ Dat ik lid wil worden van de vereniging genie-onderofficieren m.i.v.

☐-jarig ambtsjubileum op:

☐ Mijn huwelijk /-jarig huwelijksjubileum op.....

☐ Ter gelegenheid van voornoemd feit zal een receptie worden gehouden op
d.d. Tijdstip.....plaats.....

☐ Toevoegen e-mailadres bij adresgegevens:

☐ Langdurig ziek thuis/ ziekenhuisopname m.i.v.

☐ Dienstverlating m.i.v.....

☐ Overige mededelingen

Naam :..... Regnr: Rang:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Handtekening:

De VGOO was present:

Jongstleden 18 februari was het moment waarop adjudant Henny Jetten afscheid nam van zijn militaire loopbaan. Maurice Waterreus heeft namens de VGOO hem en zijn gezin alle goeds toegewenst en de gebruikelijk geschenken overhandigd. Henny, het gaat je goed!

Op 19 februari heeft Jo Hugens in het huis van het regiment genietroepen afscheid genomen van velen collegae. Ook voor Jo is de tijd aangebroken om met functioneel leeftijdsontslag te gaan. Het was druk op zijn receptie en vele VGOO-leden waren aanwezig.

Joep Beljaars heeft namens alle leden van de VGOO Jo en zijn vriendin toegesproken en hen de gebruikelijke geschenken overhandigd.

Op 27 februari heeft ook Huub Donckers afscheid genomen van Defensie. Tijdens de drukbezochte receptie heeft Nico Stip hem gefeliciteerd en hem het schildje van de VGOO overhandigd. Voor Huub's echtgenote Paula had Nico een instant bosje bloemen. We gaan Huub vast wel terug zien op de VGOO-contactdag. Toch?

op 5 maart kreeg Gerard van Heel zijn zilveren medaille opgespeld. Maurice Waterreus en Tonio van Rhee waren present en drachten de felicitatie over.

De kenschets

Uitnodiging VGOO Contactdag 2009

Geachte leden

Hierbij nodig ik u en uw partner uit om op vrijdag 12 juni deel te nemen aan de jaarlijkse VGOO- contactdag en de Algemene ledenvergadering.

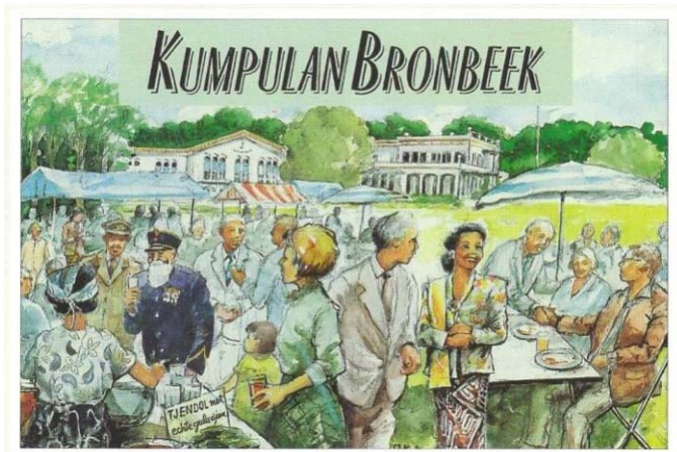
Dit jaar hebben we wederom gekozen voor een centraal gelegen plaats in Nederland: Arnhem.

Op het Landgoed Bronbeek zullen we te gast zijn bij de KTOMM (Koninklijke Tehuis voor Oud-militairen en Museum). We zullen voornamelijk verblijven in het gemeenschaphuis / conferentie centrum;

adres: Velperweg 147, 6824 MB Arnhem

026-3649294

Het programma in de "Kumpulan" zal worden ingevuld door een "gekleurd" damesprogramma, de ALV, een aperitief en aansluitend dineren we tot circa 19.30 in het 'Indisch restaurant' waar omstreeks 19.45 uur de dag zal worden afgesloten.

HET PROGRAMMA

13.30 -14.30	Ontvangst koffie/thee spekkoeck in de 'Kumpulan'.
14.30 -16.30	"Gekleurd" Damesprogramma.
14.30 -16.30	Algemene ledenvergadering, in het conferentiecentrum
16.30 -17.30	Gezellig aperitief
17.30 -19.30	Indische rijsttafel
19.45	Afsluiting
20.00	Einde

DE (ENIGE) WIJZE VAN AANMELDEN:

U meldt zich aan door het overmaken van **€12,50** (per persoon) op bankrekening **10.48.23.577, RABO-bank Zoetermeer t.n.v. M.M.G. Curfs, VGOO o.v.v.: 'VGOO Contactdag 2009, met uw naam en voorletters'** (dat laatste bespaart ons veel spreekwerk achteraf).

U begrijpt dat het voor de organisatie van de Contactdag belangrijk is om tijdig inzicht te hebben in het juiste aantal deelnemers i.v.m. diverse reserveringen. U dient zich daarom vóór 20 mei aan te melden.

Ik hoop dat u daarvoor begrip heeft, dus meldt u a.u.b. **"NU"** direct aan!

DIENST?

Het deelnemen aan de VGOO Contactdag wordt formeel niet aangemerkt als dienst. Vanaf 2002 heeft de Commandant Regiment Genietroepen al zijn ondercommandanten verzocht om aan de onder hen actief dienende VGOO-leden 'vrij van dienst' of 'rooster-vrij' te verlenen.

ROUTEBSCHRIJVING:

Voor een routebeschrijving met kaartje kijk op www.kumpulan.nl, of achterzijde van de Flyer.

Vanaf **DEN BOSCH/BREDA**: A2, A50, A15, A325 en **Velperweg 147, 6824 MB Arnhem**

Vanaf **HILVERSUM/ALMERE**; A27, A28, A12: **Velperweg 147, 6824 MB Arnhem**

VRAGEN?

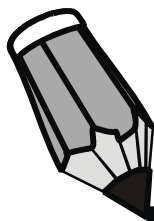
Hebt u vragen of zijn er nog onduidelijkheden, dan kunt u contact op nemen met Leo de Vos

Telefoon nummer 06 - 51421970

Email; lgm.d.vos.01@mindef.nl of lgm.d.vos02@gmail.com.

J.R.G. Beljaars, voorzitter

Advertentie

Eindoefening ABOO van maandag 5 januari tot vrijdag 16 januari

Aangezien wij, als redactie, twee verslagen van de eindoefening ABOO ontvingen, wilde we de enthousiaste auteurs niet tekortdoen. Dus plaatsen wij beide artikelen simultaan. In de linker kolom kunt u het verslag van de sgt van Kruistum lezen en in de rechter kolom het verslag van de sgt Molenaar.

sgt van Kruistum, ABOO-34

Zondag 4 januari 23.00 uur rijd ik richting de kazerne, want die maandag ochtend, 5 januari gaat het beginnen; de eindoefening.

We hebben deze eerste paar dagen nog een bed, want we gaan eerst schieten met onze wapensystemen in Harskamp. Zo worden we basischutter "punt 50" en basischutter "underslung". We hadden ook geoefend schutter moeten worden maar er was die ochtend helaas niet genoeg munitie aanwezig. Na lekker geschoten te hebben krijgen we te horen dat we die donderdagavond dan ook eindelijk het veld in gaan. Voor de één wat leuker dan voor de ander, want het vriest en er ligt sneeuw. Het enige wat dan nog wel warm is, is het voertuig: de YPR. Die nacht nemen we een "overwatch-positie" in om zo de volgende ochtend te gaan ovg'en (optreden in verstedelijkt gebied) in Oostdorp. Nadat het dorp gezuiverd is van de Talibaak, de zogenaamde oefenvijand, doen we een "free run" naar Wezep, waar we dan het weekend en eerste gedeelte van de tweede week

een aantal opdrachten gaan uitvoeren met de verschillende commandanten. Zo hebben we bijvoorbeeld bruggen onderlading gebracht, een O.P. gebouwd, bruggen overvallen en veilig gesteld, tankgrachten doorbroken en nog velen dingen in het kader van constructie en pantsergenie optreden.

Na het weekend zijn we weer gaan verplaatsen en doen we een stukje luchtmobiel optreden en bouwen we een onderkomen

Bij het appèl 's ochtends wordt er door de KO (klasse oudste) van de Bravo groep gevraagd of er iemand een stukje wilde schrijven over de eindoefening. Aangezien mij dit wel leuk leek, ga ik proberen u een korte impressie te geven over onze eindoefening "Pagnmodule".

De eindoefening startte voor de B-groep op maandag 5 januari; iedereen was koud terug van het kerstverlof en we konden direct beginnen met het Tropl (trekkeroplegger) gereedmaken van de YPR.

Nadat alles beladen was, stond om 12:00 uur de YPR op de tropl, en konden wij de bus in. Aangekomen op de Harskamp hebben we onze legering betrokken.

Dinsdag begonnen wij met "underslung" schieten in de ochtend, 's middags en 's avonds .50 & minimi. Woensdag begonnen we met .50 in de ochtend en 's middags hadden we een combinatie oefening van Diemaco (5.56 mm) met 40 mm underslung. Donderdag hebben we 2 runs contactdrill gedaan. Eerst even een paar keer koud voorgeoefend en vervolgens 2 keer met scherp uitgevoerd.

Vervolgens zijn we op Baan Hotel gebleven, om daar een overwatch locatie in te richten met zicht op Oostdorp. Nadat we een hele lange en vooral koude nacht waarneming gehad hadden op het oord, trokken we vrijdagochtend naar

binnen. Er was al vrij snel vuurcontact. Het lukte ons uiteindelijk toch om met verschillende aanvalsploegen het grootste huis in het oord veilig te stellen. Hierdoor kon de D-groep deze als springplank gebruiken en zij konden de actie afronden.

in de bossen tussen Ede en Schaarsbergen. Hier doen we verschillende opdrachten zoals een overval en het leggen van een G.M.A. en niet te vergeten de stukjes lopen.

Die nacht om 4 uur breken we het onderkomen af en verplaatsen we ons te voet naar Schaarsbergen om te gaan ov'gen en krijgen we die middag sport. Even de klimtoren op en de touw baan doen. Voor de meesten zwaar zat want die hadden al last van hun voetjes.

Tegen het einde van de dag worden we met viertonners naar de omgeving van Den Bosch gereden. Daar liggen een paar boten op ons te wachten. Iedere groep heeft 4 pedels. We moeten de spullen in de boot beladen. We roeien dan een paar km richting Hedel. Vlak bij de brug is een eilandje waar we overnachten om de volgende ochtend een veerstoept te vernielen. Als dit gebeurd is roeien we naar de bruggenschool. Hier halen we de boten uit het water en maken ze schoon.

Dan volgt de volgende opdracht. Binnen 45 min, 8 velden MGB-EV uit elkaar halen en opruimen. Best pittig met een niet volledige groep, maar gelukkig krijgen we 2 man aanvulling. Uiteindelijk hebben we de brug afgebroken in 1 uur en 3 minuten. Niet slecht vond ik zelf. Dit bleek achteraf ook wel goed te zijn. Volgens de planninggegevens mag je er een uur over doen. Om 14.00 uur die middag worden we opgehaald met viertonners. Het is dan inmiddels donderdagmiddag 15 januari.

We gaan terug naar de kazerne, de wapens worden ingeleverd, spullen worden uitgeladen en we eten weer vers in plaats van blikken. Het zit er op, de oefening is ten einde. Nog 1 nachtje binnen blijven en vrijdag onderhoud.

Volgende week het laatste weekje in Vught.

den met een non-disruptive building search in een naast gelegen pand. Na de evaluatie en de lunch gingen we met de YPR-en richting Wezep.

Hier hebben we tot dinsdag search, contra mobiliteits- en mobiliteitsacties gedaan en met het hele peloton nog 2 OP's laag gebouwd en weer afgebroken.

Aansluitend zijn we dinsdagochtend met YAP's gedropt op de Harskamp en zijn we m.b.v. de GPS verplaatst naar de Ginkelse heide bij Ede. Hier hebben we een onderkomen cfm. Hamil gedaan, compleet met reflectorbalken, koude val en vuurtje. Eten hadden we verkregen d.m.v. een overval op een "foefbak", en 's nachts hebben we te voet 2 MA's gelegd. De volgende ochtend zijn we om 4 uur te voet naar Schaarsbergen vertrokken, waar we na 18 km lopen rond 8 uur redelijk vermoeid aankwamen. Hier gingen we op de kazerne eerst de klimtoren op en vervolgens hebben we de touwbaan genomen. 's

Middags hebben we 2 keer de skillbaan genomen, wat door veel jongens als erg leuk werd ervaren.

Vervolgens zijn we weer in de YAP's gestapt en werden we gedropt op een locatie waar we de boten in moesten om richting de brug bij Hedel te peddelen. Na een redelijke nachtrust op een landtong vertrokken we 's ochtends om 6 uur weer om m.b.v. snelle krater ladingen (SKL) 2 veerstoepten te vernielen. Hierna zijn we verder gepeddeld naar de bruggenschool. Hier werd door de 4

groepen nog even 2 keer een MGB 6 velden gebouwd. En toen dit klaar was zijn we terug naar Vught gereden. 's Avonds hebben we het geheel geëvalueerd en een lekkere rijstmaaltijd gegeten en toen zat het grote feest zat erop.

Ik wil de instructeurs bedanken voor een waardige eind-oefening en de jongens uit mijn groep voor de goeie sfeer en gezelligheid.

(.)

(.)

Een interview met Elnt (bd) Hans van Meteren

IK WIL BETROKKEN BLIJVEN BIJ DE GENIE'

Eind 2006 ging eerste luitenant Hans van Meteren (57) met FLO. Maar vergeten is hij de Genie nog lang niet. „Ik heb hier een geweldige tijd gehad. Vanwege de vele verantwoordelijkheden en uitdagingen, maar ook vanwege de collegialiteit. Daarom wil ik iets blijven betekenen voor de Genie. Om deze reden ben ik nu met veel plezier betrokken bij de genie-database, die wordt opgezet door de Stichting Vrienden van het Regiment.”

OM TE BEGINNEN: WIE IS HANS VAN METEREN? EN HOE BENT U BIJ DE KRIJGSMACHT BELAND?

„Ik ben 57 jaar geleden geboren in Amsterdam en hier heb ik ook mijn jeugd doorgebracht. Toen ik stopte met de Mulo, ben ik een opleiding tot autospuiter gaan volgen. De techniek boeide me als kind namelijk al. Vervolgens heb ik een jaar of vijf als autospuiter gewerkt, toen moest ik in dienst. Aanvankelijk probeerde ik hier onderuit te komen - dat was toentertijd een hype - maar dat lukte niet. Ik kwam terecht op de Frederik Hendrikkazerne in Blerick, later werd ik overgeplaatst naar Eindhoven. Hier kreeg ik de opleiding tot bergingsspecialist. Enige tijd later wilde men mij overplaatsen naar Vlieland. Dat zag ik echter helemaal niet zitten; dan zou ik in een kort week-end- en dat was dus iedere twee weken - niet meer naar huis kunnen. En in de lange weekeinden zou ik maar één dag thuis zijn. Ik verzon toen een 'eilandenfobie' en dat was mijn red- ding. Ik kon vervolgens aan de slag bij het 43 Tankbataljon in 't Harde en dat was geweldig! Vooral vanwege de vele oefeningen en de onderlinge kameraadschap. En tijdens een oefening in Duitsland leerde ik mijn vrouw Cil kennen.”

WAT BENT U NA UW DIENSTPLICHT GAAN DOEN?

„Toen heb ik in eerste instantie voor diverse uitzendbureaus gewerkt, daarna ging ik de liefde achterna en verhuisde ik naar Duitsland. Hier heb ik twee jaar automaterialen verkocht, toen zijn mijn vrouw en ik verhuisd naar Nederland en heb ik me aangemeld bij de Koninklijke Landmacht. Na de geweldige tijd bij het 43 Tankbataljon was het blijven kriebelen. Ik kon toen als korporaal-rijnstructeur aan de slag op de Constant Rebecque Kazerne in Eindhoven. Daarnaast ging ik een avondopleiding doen om mijn Mavo-diploma te halen. Dat was namelijk nodig om naar de KMS te kunnen, iets wat ik heel graag wilde.”

WANNEER KON U UITEINDELIJK NAAR DE KMS?

„Dat was in 1979. Ik heb hier de Rako-opleiding - deze bood rijnstructeurs de mogelijkheid om onderofficier te worden - gedaan en koos vervolgens voor de Genie. Aangezien ik een bril had, kon ik niet bij de Cavalerie. Als Onderofficier der Genie werd ik in eerste instantie geplaatst in Roermond. Ik zou hier les moeten gaan geven, maar er was nauwelijks iets te doen vanwege de afbouw van het TS (Technisch Specialisten)-Project. Gelukkig kon ik vervolgens overstappen naar het algemeen opleidingscentrum op de Isabellakazerne in Vught. Hier ben ik echter ook maar heel kort gebleven, toen werd ik geplaatst bij de 41 Pantser Genie Compagnie in Bergen-Hohne. Hiermee kwam voor mij een droom uit. Overigens kwam deze plaatsing wel vrij onverwacht. Mijn vrouw en ik waren op bezoek bij een bevriende Genist in Bergen-Hohne, toen daar voor mij gebeld werd. Het was de commandant, dat ik geplaatst was bij de 41 Pantser Genie Compagnie. Maar ik moest wel al over drie weken beginnen. Hoewel ik meteen 'ja' zei, waren de navolgende weken ongelofelijk hectisch. We moesten immers een huis zoeken, de woning opknappen en ook nog verhuizen. Ik liep al een speedmars en mijn vrouw kwam met de verhuishagel langs!”

HOE BEVIEL HET IN BERGEN-HOHNE?

„Geweldig! Door de periode van Koude Oorlog was er continu spanning. Regelmatig ging 's nachts het oefenalarm en moesten we ons bed uit, daarnaast gingen we heel vaak op oefening. Ik ben bij de 41 Pantser Genie Compagnie overigens begonnen als groepscommandant. Daarna werd ik Commandant Brugleggende Tankgroep, toen OPC van het derde peloton en vervolgens CSM Toegevoegd. Toen mijn tijd in Duitsland er eind 1989 opzat, gaf ik aan graag aan de slag te gaan bij de Aspirant Beroeps Opleiding Onderofficiëren (ABOO) in Vught. Die aanvraag werd gehonoreerd.”

BENT U LANG BIJ DE ABOO GEBLEVEN?

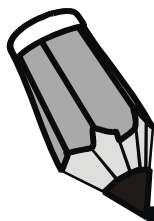
„Dat viel wel mee. Al vrij snel kreeg ik namelijk het verzoek tijdelijk les te gaan geven aan de SMO-KMA. Dit vond ik zo'n interessante job, dat ik hier wel mee verder wilde. Ik was toen echter Sergeant 1 en moest eerst een parate Sergeant-majoorfunctie draaien voordat ik de functie bij de SMO-KMA definitief mocht vervullen. Op 1 januari 1994 ben ik vervolgens als CSM begonnen bij de 105 Vouwbrug Compagnie in Wezep. Dit beviel goed, vooral vanwege de verantwoordelijkheid die ik kreeg en het contact met de mannen. In die tijd deden zich ook de overstromingen van de grote rivieren in ons land voor. Als CSM gingen toen alle deuren voor je open. Een unieke ervaring.”

EN UITEINDELIJK BENT U WEER TERUG GEGAAN NAAR DE SMO-KMA?

„Inderdaad, ik ben toen les gaan geven aan Kadetten-Vaandrags van de KMA. Dat was ook weer een geweldige tijd. Onder meer omdat de toenmalige kapitein en ik veel vrijheid kregen van de commandant. Dat resulteerde er uiteindelijk in dat we de eindoefening draaiden in Zuid-Duitsland. Dat was super, ik denk dat die mannen zich dit nog steeds zullen heugen.

Na drie jaar ging ik weer terug naar Wezep, naar de 103 Con-

Advertentie

structie Compagnie. Daar werd ik Commandant OST Peloton. Omdat een heleboel militairen in die tijd op uitzending waren, was er van veel pelotons in Wezep nog maar weinig over. Ik mocht toen alle restanten samenvoegen binnen het nieuwe Bouwmachines OST Peloton. Met een groot deel van deze mensen werd ik in 2000 ook uitgezonden naar voormalig Joegoslavië."

HOE WAS UW TIJD BIJ SFOR 9?

„Het waren zes geweldige en enerverende maanden in Bugojno. Ik was daar pelotonscommandant van het Pantser Genie Ondersteuningspeloton en herinner me vooral dat we heel veel voor de lokale bevolking hebben kunnen betekenen. Bijvoorbeeld door geïmproviseerde wegen aan te leggen, zodat dorpen weer bereikbaar werden, en door woningen op te knappen."

Hoe zag het vervolg van uw loopbaan bij de Genie eruit?

„Terug in Nederland heb ik nog een tijdje gediend bij de Compagnie in Wezep, toen kreeg ik de unieke kans om stafadjutant te worden op de KMS. Dat heb ik gedaan en hier ben ik twee jaar pelotonscommandant geweest. Toen begon ik aan mijn laatste drie jaar bij de Genie en stond ik voor de keuze: of stafadjutant blijven en genoeg nemen met een lagere FLO-uitkering of luitenant worden. Ik koos voor het laatste omdat de FLO-uitkering hierbij toen nog beduidend hoger was. Vervolgens ging ik aan de slag bij de Opleidingsrichting Mineurs in Reek; hier werd ik commandant van de instructiegroep Camouflage en Misleiding. Dit was weer iets heel anders, maar wel heel erg leuk. Overigens ben ik er in 2005 wel ruim negen maanden tussenuit geweest."

WAAROM WAS DAT?

„Mijn vrouw Cil werd ongeneeslijk ziek en Defensie bood mij de kans om zorgverlof op te nemen. Hier ben ik hen ongelooflijk dankbaar voor, aangezien ik mijn vrouw hierdoor helemaal zelf heb kunnen verzorgen en we nog veel kostbare tijd samen hebben kunnen doorbrengen. Uiteindelijk is ze op 30 december 2005 overleden, op 49-jarige leeftijd."

Er waren overigens ook ontzettend veel Genisten op haar begrafenis. Dat heb ik ontzettend gewaardeerd. En Cil ook, dat weet ik zeker."

HOE HEBT U VERVOLGENS DE DRAAD WEER OPGEPAKT?

„In februari 2006 ben ik weer aan de slag gegaan in Reek. Tot november van dat jaar, toen kon ik met FLO. Maar sindsdien zit ik niet achter de geraniums, hoor. Verre van dat. Ik heb me aanvankelijk verdiept in het assurantiewezen, daarna ben ik enige tijd bezig geweest met een nieuwe techniek op het gebied van autoschadeherstel. Hier ben ik mee gestopt toen ik twee jaar geleden verhuisde naar Liessel, waar ik ging samenwonen met Wilma, mijn nieuwe vriendin. De eerste tijd hier ben ik vooral druk geweest met de verbouwing van het huis."

EN WAT DOET U VANDAAG DE DAG ZOAL?

„Een heleboel. Ten eerste run ik het huishouden en ik bouw graag modelschepen. Daarnaast pas ik één dag in de week op mijn kleinzoon Lukas en verzorg ik de 'veestapel': twee honden en twee katten. Verder heb ik een zeldzame auto gekocht: een witte Mercedes Benz GLK 280 4-Matic. Deze verhuur ik als trouwauto en zelf fungeer ik hierbij als chauffeur. In dit kader heb ik eind vorig jaar een eigen bedrijfje opgericht: 'Voiture d'Amour'. De belangstelling is groot, ik heb bijna elke week wel een bruiloft op het programma staan. Voor militairen die graag in uniform willen trouwen, trek ik overigens ook graag mijn eigen uniform aan. "

U BENT DAARNAAST OOK NOG BETROKKEN BIJ DE GENIE?

„Jazeker. Ik kijk ongelooflijk positief terug op mijn tijd bij de krijgsmacht. Ik zeg altijd: ik heb de mooiste hondenbaan gehad, die een mens zich maar kan voorstellen. 'Hondenbaan' omdat het werk vaak zwaar was, maar tegelijkertijd haalde je er ook heel veel voldoening uit. Vanwege mijn goede herinneringen, en ook omdat ik heel dankbaar ben voor wat Defensie in de tijd dat Cil ziek was voor mij betekend heeft, wil ik de Genie niet zomaar achter me laten. Vandaar dat ik regelmatig naar 'reünies' ga en dat ik betrokken ben bij de ontwikkeling van de Genie-database, die wordt opgezet door de Stichting Vrienden van het Regiment. Het is de bedoeling dat ik deze database, waarin alle contactgegevens van Genisten en oud-Genisten worden opgeslagen, ga beheren. Het grote voordeel van een dergelijke database is dat we iedereen die bij de Genie werkt of ooit heeft gewerkt kunnen bereiken. Want eens Genist, altijd Genist!"

TOT SLOT: U HEEFT VOLGENS MIJ WEL EEN GEDAANTE-VERWISSELING ONDERGAAN SINDS U MET FLO BENT?

„Inderdaad. Ongeveer drie jaar geleden heb ik mijn snor afgeschoren, die ik al sinds mijn 16^e had. Hiermee wilde ik een tijdperk afsluiten. Sindsdien komt het echter regelmatig voor dat mensen mij niet meer herkennen. Zelfs oud-collega's stellen zich opnieuw aan mij voor. Daar kan ik de humor wel van inzien."

Meer informatie over het bedrijf van Hans is te vinden op www.voiture-damour.nl

Waterboordetachment helpt brandweer uit de brand.

door Louis Klein Schaarsberg, C-Wbdet 101 Gnbat.

In week 47 en 48 (17 t/m 28 november) heeft 101 Gnbat de oefening EV-II gehouden op het oefengebied Altengrabow, da. 150 km voor Berlijn. Als onderdeel van GNW van 101 Gnbat heeft het waterboordetachment ook deelgenomen aan deze oefening, de eerste week Tacom bij 104 Constrczie welke tijdens deze oefening getest werd en vervolgens voor het maken van een brandput op het oefenterrein voor de Kommandantur. Maar ondanks alle voorbereidingen en gemaakte afspraken loopt het niet altijd zoals gepland.

In week 47 en 48 (17 t/m 28 november 2008) heeft 101 Gnbat de oefening EV-II gehouden op het oefengebied Altengrabow, 150 km voor Berlijn.

Als onderdeel van GNW van 101 Gnbat heeft het waterboordetachment ook deelgenomen aan deze oefening. De eerste week was het detachement Tacom bij 104 Constrczie welke tijdens deze oefening getest werd en vervolgens voor het maken van een brandput op het oefenterrein voor de Kommandantur.

Maar ondanks alle voorbereidingen en gemaakte afspraken loopt het niet altijd zoals gepland.

Het Waterboordetachment is een erg materieel zware eenheid welke valt onder GNW.

Vanwege de grote hoeveelheid aan materieel, lees containers, is het waterboordetachment een gewild middel om een te testen eenheid op te zadelen met een "logistiek probleem". Als dit probleem dan ook nog iets nuttigs en blijvends kan achterlaten op oefenterrein dan is de keus al snel gemaakt en dient het waterboordet op te draven om een brandput te maken bij 104 Constrczie.

2 BRONNEN

Tijdens een eerder gemaakte verkenning hebben we afspraken gemaakt met de Kommandantur en een duitse Wehrgeoloog omtrent de locaties en opbouw van 2 bronnen. De eerste bron zou worden gemaakt op een nieuw te bouwen oefenbase waarvan 104 Constrczie de eerste werkzaamheden zou gaan uitvoeren, zoals de aanleg van een rondweg, de bouw van een aantal wachtposten en het plaatsen van ca 48 prefabs welke vanuit Potsdam moesten worden opgevoerd. De tweede bron was gepland op een andere locatie op het oefenterrein.

Met bijna een dag vertraging werden de 14 containers afgeleverd op de bouwlocatie en kon de boring van de eerste bron beginnen. Hoewel het weer niet echt geweldig was (wat wil je eind november) verliep de boring voorspoedig en was al snel de einddiepte van 61 meter bereikt. Na het uitbouwen van de boorstreng(buizen) zijn we direct begonnen met het inbouwen

van het filter en het weer afstorten van het boorgat met filter zand en opvulgrind. Na het schoonpompen hebben we de putproef gedaan om de opbrengst van de bron te meten. Met onze zwaarste pomp hebben we ruim 90 m³/h opgepompt zodat de bron goed te gebruiken is tijdens eventuele calamiteiten.

Op vrijdag van de eerste week was de eerste bron dus klaar en stonden we klaar om met de tweede te beginnen toen bleek dat voor de opgegeven locatie geen vergunning was afgegeven. De alternatieve locatie was niet mogelijk omdat 102 Constrczie daar heel druk bezig was met wegherstel.

Op het laatste moment kwam de Commandant Kommandantur met het verzoek of we in het nabijgelegen dorpje Schweinitz een bron voor de brandweer konden maken.

Alle natuurlijke waterreserves van het dorp, diverse vijvers, waren drooggevallen omdat het grondwaterpeil flink gezakt is t.g.v. het afpompen van grondwater voor het verderop gelegen Maagdenburg. De enige reserve die de brandweer nog had was een ondergrondse tank van ca 20 m³ en als ze de lokale hydranten zouden gebruiken zat meteen een groot gedeelte van het dorp zonder water.

DE BURGEMEESTER

De vrouwelijke burgemeester van het dorp heeft binnen een halve dag alle zaken geregeld en vrijdagmiddag zijn we op weg gegaan naar Schweinitz waar we ons hebben ingericht en voorbereid op de boring.

De burgemeester had de volgende dag wel het één en ander uit te leggen aan de bevolking want die zag plotseling een hoop militair verkeer met zware voertuigen en een heleboel containers. Toen ze de bewoners had uitgelegd wat we zouden gaan doen waren ze gerust gesteld en opgetogen dat we daar een waterput voor ze gingen maken.

De zaterdag hebben we gebruikt voor het opstellen van de waterboorinstallatie, het inrichten van de werklocatie en het plegen van onderhoud.

Met de brandweer hadden we afgesproken dat zij op zondag zorg zouden dragen voor onze werkwatervoorraad om mee te kunnen boren.

onder MV, dus de bron gaf een flinke hoeveelheid water. Terwijl we met de putproef bezig waren hebben we de bron bij de kazerne ook nog schoongemaakt zodat hier de capaciteit hoger werd en de bron hopelijk ook wat langer gebruikt kan worden.

's Avonds kwam de brandweer weer met hun nieuwe wagen om de bron te testen en ze konden met de zuigpomp op de wagen voldoende water opzuigen om gelijktijdig met 2 slangen te kunnen spuiten met een druk van ruim 7 bar zonder dat het waterpeil te ver zakte. Ze waren erg verrukt want voorheen konden ze maar met 1 slang spuiten en dan hooguit met 5 bar.

De woensdag hebben we gebruikt voor het verder beladen van de containers en afvoer van de containers naar het VCG waarna we 's avonds hartelijk werden bedankt door de burgemeester.

Donderdagochtend was het dan de hoogste tijd om ons kampement weer op te breken waarna we ons weer bij de

stscie meldden in afwachting op de terugverplaatsing, op vrijdag, naar Nederland.

BRANDALARM

Precies om 09.30 uur op zondag ging dus ook het brandalarm af en moest iedereen van de vrijwillige brandweer zich melden bij de kazerne. Na toch een tijdje wachten zagen we ze aankomen en waren ze bezig met het uitrollen van brandslangen.

Vlak bij de kazerne hadden ze een oude bron waar vandaan ze het water helemaal naar onze locatie zouden pompen. Door de grote afstand (ca 600 m) en de geringe capaciteit van de bron kwam er aan het eind maar weinig water uit de slang, dus het duurde zeker 2 uur voordat onze spoelbakken en Berkenfeld (totaal ca 25 m³) waren gevuld.

Het had 's nachts gevroren en af en toe sneeuwde het, dus de omstandigheden om met water te werken waren niet ideaal, maar daar wisten ze wel raad mee. In no time stond er een barbecue te branden en lagen de worstjes al bruin te worden en ook het nodige vocht werd aangesleept. Zo stonden we zondagochtend al te barbecueën terwijl het sneeuwde en de spoelbakken werden gevuld.

Vanwege de zondagsrust in het dorp konden we pas maandagochtend beginnen met boren en hoewel we, tegen de verwachtingen van de lokale bevolking in, toch op de nodige kleilagen stootten en de boorbeitel een paar keer verstopt raakte door een grote kei waren we in de loop van de middag op een diepte van ruim 50 m. Daar stuitte we weer op een, verwachtte, dikke kleilaag dus besloten we om niet verder te boren. Na het uitbouwen van de boorbuizen zijn we daarna meteen begonnen met het inbouwen van de filterbuizen waarna we het boorgat weer hebben afgestort met filterzand. In de loop van de avond was het afstorten gereed en konden we ons voorbereiden op het ontwikkelen van de bron. Dinsdag zijn we begonnen met het ontwikkelen van de bron (dit is het plaatsen van een onderwaterpomp waarbij de pompcapaciteit langzaam wordt opgevoerd zodat alle verontreinigingen eruit zijn en de bron maximaal water kan geven). Dit ontwikkelen duurt een paar uur en in de tussentijd werd al het materieel weer schoongemaakt en in de containers teruggezet.

's Middags was het tijd om de putproef te doen. Hierbij wordt er met een constante capaciteit gepompt en op vaste tijdstippen gemeten hoever het waterpeil in de bron zakt. We hebben 85 m³/h gepompt en het waterpeil zakte tot ongeveer 8,00 m

Bijna waren we met 7 voertuigen en 14 containers naar Altengrabow gekomen voor slechts 1 bron maar gelukkig hebben we de tijd daar toch goed kunnen benutten en hebben we de lokale bevolking een grote dienst kunnen bewijzen met het maken van een bron voor de brandweer. De brandweer kan nu beschikken over een goede bron die veel water geeft.

GOED GEVOEL

Wij, van het waterboordetachment, kijken met een goed gevoel terug op deze oefening wetende dat we iets hebben achtergelaten voor de lokale bevolking waar ze iets aan hebben en wat een verhoging van hun veiligheid betekent.

Dat onze werkzaamheden niet onopgemerkt zijn gebleven blijkt wel uit het feit dat er al verzoeken zijn gedaan door andere dorpen in de omgeving voor ook een bron. Als het bataljon dus weer gaat oefenen in Altengrabow kunnen wij weer wat voor de lokale bevolking betekenen.

(.)

Nieuw stuk gereedschap voor de Combat Engineer?

door Frans Schiltman, KC OTCGN

Van 15-02-09 tot en met 19-02-09 ben ik op dienstreis geweest naar de Thales fabriek te Bendigo, Australië. Thales Bendigo is de fabriek waar de "Nederlandse" Bushmaster naar buiten rolt. Natuurlijk heb ik de bus niet alleen gemaakt. Met mij reisden twee leden van DMO (Defensie Materieel Organisatie), die leiding waren. Zij hebben alle voorbesprekingen gevoerd en zijn ook verantwoordelijk voor de (snelle) aanschaf van de Bushmaster. De vierde persoon die met ons meeging, was een korporaal die tijdens zijn toezending als chauffeur van een Bushmaster, een aanval met raketten heeft overleefd, dankzij de bescherming van de Bushmaster. Het doel van de reis was om te bekijken of het "Interrogation Vehicle" Bushmaster met Interrogation-arm, voldoet aan de gestelde technische eisen.

Om de strijd tegen de IED's (*Improvised Explosive Device*) zo goed en veilig mogelijk aan te kunnen gaan wordt er continu gezocht naar middelen die we zouden kunnen gebruiken. Met name de JTF CIED (*Joint Task Force Counter Improvised Explosive Device*) zorgt ervoor dat in een rap tempo zaken worden aangeschaft voor onder ander de Genie. Normaal gesproken duurt een traject voor de aanschaf van grotere uitrustingsstukken misschien wel jaren. Door de FTP (*Fast Track Procurement*) wordt het mogelijk om binnen enkele maanden een nieuw uitrustingsstuk, gereedschap of voertuig in het operatiegebied te hebben. Dit brengt wel met zich mee dat er nog geen kant en klare doctrine, voorschriften, IK's, OK's, TTP's, etc. klaarliggen. Tevens wordt "een periode" in het operatiegebied beschouwd als test- en evaluatieperiode. Dit klinkt misschien vreemd, maar als we iets snel willen dan is dit de methode. Bovenstaande procedure wordt het CD&E (*Concept Development & Experimentation*) traject genoemd.

Dit houdt in het kort in: op korte termijn nieuwe dingen ontwikkelen, aanschaffen en testen in het operatiegebied. Ook wel populair het "Trial en Error" proces genoemd.

Hoe is het idee van dit "Interrogation Vehicle" ontstaan? De Bushmaster hadden we al. De "Interrogation-arm" werd gesignaleerd bij de Amerikaanse Genie. Door snel handelen zijn er in ongeveer 2 ½ maand 10 lichte interrogation armen gekocht van de Amerikanen. Deze zijn verscheept naar de Thales fabriek te Bendigo. Vervolgens worden ze daar op negen, nieuw aangeschafte, Bushmasters gemonteerd. Deze worden van de fabriek regelrecht naar Uruzgan getransporteerd. De tiende wordt op een opleidingsbok gemonteerd en verscheept naar de OTE Min. Hierop zullen de bedienaars van de interrogationarm in de toekomst worden opgeleid. Echter de eerste opleidingen worden in april 2009 gegeven door instructeurs van Thales in Uruzgan. Alle bedienaars van de 413 Pantsergeniecompagnie en twee instructeurs van de OTE Mineurs zullen daar worden opgeleid. De twee instructeurs van de OTE Mineurs worden verantwoordelijk voor de opleiding op de interrogation-arm hier in Nederland.

WAT IS NU HET "INTERROGATION VEHICLE".

Zoals ik al zei de Bushmaster kennen we al. De Interrogation-arm nog niet. Hieronder zal ik een beknopte beschrijving geven van de arm zoals hij nu is aangekocht van de Amerikanen. Zoals ik al eerder aangaf zal later, na uitgebreide evaluaties, bepaald worden of we de arm willen en of we de arm in deze uitvoering willen.

De Interrogation-arm is een eenvoudige kraanarm van zo'n acht meter lengte.

Aan en op de arm zit: een metalen vork om voorwaarts te prikken/licht te graven; een optioneel te monteren schepje (wordt nog gemaakt) aan de kleine wroetertand; een camera met beperkte nachtzichtstand; een metaaldetector en een bouwlamp. Het is niet zo, zoals in sommige berichtgeving, dat er een grijper of knipschaar op zou zitten.

De arm moet de pantsergenieergroep in staat stellen om wanneer de groepscommandant dit nodig acht, op een maximale afstand van acht meter een beperkt onderzoek te doen. De groep moet dan al een vermoeden hebben dat er mogelijk iets ligt, het is geen detectievoertuig.

Het werken met de arm wordt uitgevoerd door een bedienaar (explosieven verkenner?) uit de geniegroep. De bedienaar zal tijdens de bediening van de arm, op de plaats van de groepscommandant moeten zitten. Daar zit namelijk het bedieningspaneel en scherm van de camera.

De bediening vindt plaats d.m.v. een paneel met een aantal hendels die de verschillende bewegingen aansturen. De arm kan gedeeltelijk in en uitschuiven en heeft één knikpunt. Het graaf-/wroetergedeelte kan ook onafhankelijk van de arm in het horizontale vlak bewegen.

De camera wordt bedient met een joystick inclusief de zoomfunctie.

De lamp is net als de metaaldetector te bedienen met een eenvoudige aan/uit schakelaar. Als de metaaldetector iets detecteert dan **kleurt een groene lamp geel op**.

De kraan is nu aan de linker zijde, behoorlijk prominent, opgebouwd op een frame voorop de Bushmaster. Anders als bij al bestaande Interrogation Vehicle's heeft de Bushmaster een separaat hydraulisch systeem. Dit maakt het dan weer mogelijk om langer met de kraan te kunnen werken omdat de hydrauliekolie langer op bedrijfstemperatuur blijft.

Tijdens de technische testen is ook gekeken naar de invloed van de arm op het rijgedrag van de Bushmaster. Zoals het er nu naar uitziet is dit nauwelijks waarneembaar. De chauffeur heeft er wel een dode hoek bij.

Onderzoek verdacht pakketje

De grond in met prikker

HOE ZIET DE TOEKOMST ER DAN UIT?

De bedoeling is dat begin april drie Interrogation Vehicle's staan in Uruzgan. De overige zes wil men in mei ook daar hebben. In april starten de eerste opleidingen door Thales-personeel aan 413 Pantsergeniecompagnie en aan twee instructeurs van OTE Mineurs. Wanneer de bok in Reek staat is nog niet bekend. Gelijk vanaf aankomst in Afghanistan zal de test- en evaluatieperiode starten. De ervaringen van de genisten van de huidige en toekomstige rotaties zijn dus erg belangrijk. Daarna zal worden bekeken of de arm iets biedt voor de toekomst. Ik, wij, het kenniscentrum van de Genie zijn in ieder geval erg benieuwd naar de ervaringen van de genisten die ermee gaan werken.

(.)

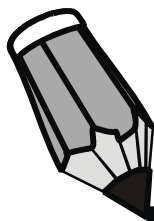

Bedieningspaneel en lcd scherm

Camera met werklamp

Advertentie

Verhakkingen!!!

aooi Wil Bottenberg, instr OTE Mineurs

Hoe kom ik nu op dit thema? Is dit onderwerp nog wel van deze tijd? Moeten we ons daar nu druk over maken? Is er iets nieuws onder de zon? Tja, je kunt je van alles en nog wat afvragen. Voor mij zijn op dit moment al die vragen eenvoudig te beantwoorden, dat doe ik namelijk met een wedervraag. Heeft u wel eens een boom gesprongen? Nou ik niet. Tenminste als je bedoelt als zijnde het principe van een verhakking. Je weet wel, 1 tot 1,5 meter boven de grond. De lading aan die zijde aangebracht waar de kruin van de boom naartoe moet vallen, het liefst zodanig dat de boom aan de stronk blijft vastzitten en waar je eventueel ook nog met een toplading moet werken om de boom daadwerkelijk in de goede richting te krijgen. Ik heb wel eens het genoegen gehad een kleine spar met enkele wikkelingen slagsnoer een kopje kleiner te maken (werkt perfect hoor), maar een boom springen, zodanig dat hij dan ook de goede richting uitvalt zoals het hoort, nou nee, dat nog nooit.

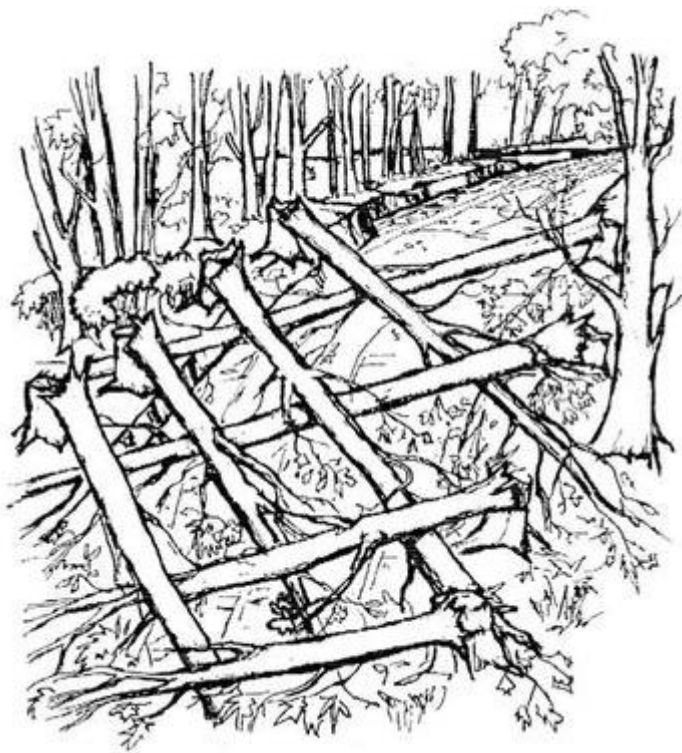
VROEGER

Ik heb altijd al getwijfeld of hetgeen we vroeger hebben geleerd omtrent het maken van een verhakking wel zo zou werken. Zien is geloven, echter ik heb het nooit gezien dus..... Geoefend hebben we vroeger aardig wat. Ook het aanbrengen van de topladingen tegenovergesteld aan de hoofdading. Boven op je 4-tonner, of hadden we toen nog de YA-328?, of boven op de M113 gaan staan om de lading net onder de kruin van een boom aan te brengen. Dat was op zich al een uitdaging. Echter over het algemeen zit de lading nog te laag. We kregen toen klimijzers. Als een aap zou je dan een boom in kunnen klimmen. Ik heb het nooit iemand zien doen, dat was op zich al een uitdaging. Tegenwoordig noemen we dat een grensverleggende activiteit.

geluidswallen. Nu moest er toch jammer genoeg een stuk bos van ongeveer 20 meter breed en wel 200 meter lengte tegen de vlakte. "Even" met DVD (Dienst Vastgoed Defensie) contacten en jawel, ik kreeg toestemming om mijn dingetje te doen. Nu ben ik niet echt egoïstisch en heb derhalve de Sappeurs ook benaderd af zij nog bomen wilden omzagen. Een gewild oor en het werd met beide handen aangegrepen. Op het moment dat ik toestemming had om te mogen springen, was er een cursus Mineurs en Assault Mariniers binnen. Deze laatste hebben zich een dagje uitgeleefd met springstof en kettingzagen. Let wel, een verhakking maken met behulp van de motorkettingzaag werkt prima. Nu we het over springstof hebben, je zult het haast niet geloven. Mag ik eindelijk bomen springen, is er geen springstof. De kneedspringstof voldoet niet aan de eisen en de gehele landsvoorraad is afgekeurd. Hoe krijg je het gepland??

Toch gemeend om de bomen met springstof "aan te vallen." We hebben dit gedaan met Blade.

Het resultaat; na enkele proeven om te bezien welk effect de Blade op een boom heeft, was het resultaat toch wel verbluffend te noemen. De techniek is echter net iets anders. We plaatsen nu de lading precies aan de andere zijde van de boom. De lading wordt op lengte gesneden zodanig dat ongeveer eenderde tot eenvierde NIET wordt bedekt. Het niet bedekte gedeelte is het scharnierpunt en de bedoeling is dat de boom daar dan ook blijft vastzitten aan de stronk.

Nu ik kreeg de gelegenheid om het nu eindelijk wel eens te doen, namelijk in Reek op het springterrein. Daar wordt binnenkort wederom gestart met het aanleggen van

Blade 450 g/m aangebracht Resultaat: boom vast aan stronk

Bij bovenstaande foto's betreft het een boom met een diameter van 32 cm, omtrek ongeveer 100 cm. Deze is met 65 cm Blade 450 bedekt, het niet bedekte gedeelte (scharnierpunt) bedraagt 35 cm.

De proeven zijn genomen op bomen met een doorsnede van 20 – 40 cm. Er is geëxperimenteerd met Blade 450 en 1150. Conclusie hiervan is dat Blade 450 voldoende was voor bomen tot 40 cm. Voor bomen met een grotere diameter dan 40 cm is de verwachting dat Blade 1150 gebruikt moet worden. Soms bleef de boom hangen aan de stronk, echter vaak scheurde hij toch af. Oorzaak: toch teveel van de omtrek bedekt met springstof. Het effect van het afscheuren is niet goed te voorspellen. Dit is sterk afhankelijk van de dikte van de boom en het niet bedekte gedeelte met springstof.

Belangrijk is dat je kijkt naar de stand van de bomen. Daar wil ik mee zeggen: een boom die overheelt naar de tegenovergestelde zijde van het scharnierpunt, die zoekt zijn eigen weg waar hij naartoe valt.

ALLES OP EEN RIJTJE GEZET

Met Blade creëer je een snelle wijze van aanbrengen. De springstoflading hoeft niet te worden uitgerekend, alleen de

lengte van de Blade die je erop aanbrengt. Twee tot drie slagen plakband strak er omheen gespannen en de Blade is bevestigd. De lading zit nu bevestigd aan de bermzijde van de weg (meer uit het zicht). In bovenstaand voorbeeld is 65 cm Blade 450 gebruikt, dit is ongeveer 300 gram. Dit geeft een besparing t.o.v. de huidige wijze van ruim 700 gram ($L = k \times b \times d$, $L = 1 \times 32 \times 32 = 1024$ gram).

In verband met de snelheid van aanbrengen is met opzet niet gekozen om de schors ter hoogte van de plaats van de lading te verwijderen en om met een toplading te experimenteren. Met een beetje geluk blijft de boom daadwerkelijk aan de stronk vastzitten. Nogmaals, de stand van de boom is belangrijk om daar eerst naar te kijken.

JAMMER

Jammer is dat we geen dikkere bomen hebben kunnen springen, deze waren helaas niet voorhanden. Jammer is dat er alleen naaldbomen stonden. Welk effect de Blade op loofhout heeft kan ik dus op dit moment niet zeggen.

Jammer dat er geen kneedspringstof aanwezig was. In mijn optiek zou je de kneed op dezelfde wijze als Blade kunnen aanbrengen. Als je dan uitgaat van het standpunt dat de kneedspringstof maar de HELFT van de diameter van de

boom hoeft door te springen (immers de kneed zit nagenoeg rondom) dan zou de benodigde hoeveelheid springstof berekend in de formule er zo uitkomen te zien: $L = k \times b \times d = 1 \times 16 \times 65 = 1040$ gram. Hierbij moet je je dan wel afvragen of je het benodigde oppervlak kunt bedekken met springstof.

Blade diagonaal aangebracht / Het resultaat

Blade vertikaal aangebracht / Het

Nu we toch aan het experimenteren zijn wil ik u onderstaande niet onthouden. Wellicht om ook iets aan schootsveld verbetering te kunnen doen.

U ziet hier een tweetal voorbeelden waarbij Blade 1150 is gebruikt, aangebracht op

een geheel andere wijze.

U ziet dat je met Blade alle kanten op kunt.

Ik hoop in de loop der tijd nog enkele proefnemingen te kunnen doen met zowel Blade als kneedspringstof op naaldbout en loofhout. Als het even kan op iets dikkere bomen. Bent u in de gelegenheid om bomen te "springen" denk dan aan dit schrijven en laat mij dan het resultaat weten van uw bevindingen. Wellicht heeft u andere ideeën, prima!, ook dat mag. Adj Wil Bottenberg Mineursschool.

Aanmeren ABOO 36

Na een week introductie bivak onder leiding van de vorige ABOO klas kregen we als ABOO36 te horen dat ook wij aan het traditionele aanmeren deel moesten nemen. Na een aantal vragenrondes werd ons duidelijk wat het in ging houden. Onze ABOO36 is verdeeld in 2 groepen, de Alfa en Bravo groep welteverstaan, dus er was wel enige competitiedrang. Donderdag was het zover en de opdracht luidde als volgt :

“Bouw binnen 15 minuten een vlot, vaar naar de overkant, haal daar een voorwerp op, maak deze vast op het vlot, vaar terug en luid de bel zodra je groep opgesteld staat.”

Vooraf gaande aan de opdracht hadden beide groepen al een idee over hoe ze aan zouden pakken en bij het starten van de stopwatch ging het bij beide groepen als een speer. De Bravo groep begon te bouwen vanaf de grond terwijl de Alfa groep zijn vlot op de lege tonnen zette om zo genoeg ruimte te creëren om sneller te kunnen knopen. Beide plannen werkten uitstekend en de groepen waren binnen de tijd klaar met hun vlot.

Door de leiding werd besloten dat de Bravo groep als eerste mocht beginnen, aangezien zij een mannetje minder

hadden. De Alfa groep mocht volgen zodra de Bravo in het water lag. De Bravo groep kon niet bijzonder veel vaart maken door de grote hoeveelheid ijsschotsen in het meer. Hierdoor kwam de Alfa ook als eerste aan de overkant om

het tot dusver onbekende voorwerp op te halen. Dit bleek een geïmproviseerd KMS logo gemaakt van 2 peddels, een

reddingsboei en een hoop touw. Eenmaal vastgeknoopt op het vlot, kon de Alfa beginnen aan de terugtocht met een redelijke voorsprong. Dit bleek niet helemaal het geval, want de Bravo was binnen no time weer in de buurt, al dan niet met de hulp van de aanwezige boten. Het werd dus

toch nog een spannende ontknoping, want beide groepen lagen erg dicht bij elkaar. Uiteindelijk bleek de Alfa groep toch te sterk en ze kwamen als eerste aan bij de kade.

Hierna begon het avondprogramma. Deze bestond uit het ludiek voorstellen van de beide groepen en vervol-

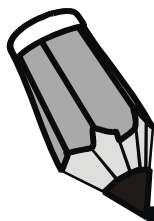
gens werd de avond afgesloten met hapjes en drankjes en uiteraard kennis maken met de toekomstige collega's en commandanten.

Een prima afsluiting van een geslaagde dag!

(.)

Advertentie

ABOO 35: AKG voltooid!

Sgt Ellen, ABOO 35

Na 6 maanden is het dan eindelijk zover; we hebben de AKG voltooid. En dat geeft ons natuurlijk een mooie mogelijkheid om een stuk te schrijven. We zijn nu gestart met de pagn-module, want het gaat natuurlijk achter elkaar door.

IN DEN BEGINNE.

Vanaf IP bivak alles geleerd over de mogelijke gereedschappen die we konden gaan gebruiken, middelen en verankeringen, onderhoud, roze lijsten, veiligheidsbepalingen, afkeurnormen, eisen, knopen en sjorringen. Voor veel van de "spijkerbroeken" waaronder ondergetekende klapperden de oren na 2 dagen nog. Dingen die we binnen de groep snel eigen hebben gemaakt door de gezonde mix van parate ervaring en burger ervaring.

De inbreng was voor eenieder verschillend, daar we burger WEB4 ET/IT en BK in de groep hadden, naast een restaurantier en 2 voormalig korporaals vanuit de pagn, een logistiekeling en een voormalig Belgische geniste. En natuurlijk een "Benjamin" rechtstreeks vanuit de schoolbanken naar de KMS en door naar het OTCGenie te Vught.

INZET.

Een "kleine" groep, maar zeker niet klein wat betreft inzet. Dat bleek al snel op de KMS Sportdag, waarin de groep 2^e werd. Korte tijd bij elkaar en toch begon er zich toen al een hechte groep te vormen waarin een ieder zijn deel had. Voordeel bij een klas van kleine omvang was, dat iedereen maximaal zijn EIB en COVO beurten kreeg en dat daardoor het niveau zienderogen steeg.

Nadelen waren er natuurlijk ook, al zagen we die naderhand als momenten waarop doorzettingsvermogen en incasseringsvermogen getriggerd werden.

Hierbij valt te denken aan het voorbereiden en begeleiden van de jongste klas op hun IP-bivak.

CURSUSSEN.

Na de IP-week gingen we door op de bruggenschool om de Bailey-cursus te volbrengen; flink aan de bak maar dat is goed voor de spieren.

En de cursussen volgden elkaar in hoog tempo op. Daardoor werd het flink schakelen tussen de verschillende onderwerpen. Lastig hierin was het vasthouden van de opgedane kennis en daarnaast in de volgende cursus alles weer tot ons te nemen.

Goede oefening voor het parate leven, waarin van ons wordt

verwacht ons zelf en onze groep scherp te houden in alle basis Genievaardigheden.

Daarnaast dienen we er ook op toe te zien dat de veiligheid en inzetbaarheid van onze groep, bijvoorbeeld op de schietbaan, zoveel mogelijk gewaarborgd blijft. Daarom werden we opgeleid tot SI (Schiet Instructeur) geweer (C7) en kregen we de opleiding IVUOH om ook op hoogte de veiligheid te controleren. Ook SEARCH kwam terug in de opleiding en gaf een basis waarop we in de pagn-module verder kunnen werken. Tussen de verschillende cursussen door hadden we ook een aantal losse weken waarin we de hele week op onze eigen kazerne in Vught les kregen. De rest van de cursussen waren veelal elders ondergebracht. In die weken werden we bekend met de geïmproviseerde constructies en het bouwen van beschermingsconstructies zoals de Observatie Post hoog.

EINDOEFENING EN HET IP-BIVAK.

De laatste twee weken van de opleiding zouden de drukste worden. Allereerst natuurlijk de eindoefening. De afsluiting van onze AKG periode waarin alle facetten van alle verschillende cursussen weer naar voren kwamen. Een goede afsluiting van een hele interessante periode voor ons als groep en ook voor ieder als individu.

Na de eindoefening kwam hetgeen waarin we de laatste 2 maanden veel avonduren hadden gestoken. Daarom zagen we er ook erg naar uit. Het IP-bivak dat wij als oudste klas voor de jongste klas mochten geven. Veel lessen per man en daardoor ook veel, héél veel voorbereidingen. Tijdens het IP-bivak hebben we ook een klas van het OJKL (Oriëntatie Jaar Koninklijke Landmacht) een algemene wapenles mogen geven om deze de volgende avond toe te passen in de KKW-SIM te Oirschot.

TOT SLOT.

Al met al werden we in de AKG bekend gemaakt met alle technische basisvaardigheden die we dienen te beheersen en te onderhouden om in welk vakgebied dan ook ons mannetje te kunnen staan.

Op naar de pantsergenie-module!

“Terug naar de basis!”

majoor Carel Sellmeijer, Kenniscentrum OTCGN

Het Kenniscentrum Genie werkt aan de toekomst van de Genie. Als onderdeel van het Kenniscentrum werkt het Bureau Gevechtsondersteuning (BGO) aan de toekomst van de pantser- en luchtmobiele genie. Er gebeurt heel veel in dit werkveld van de combat support engineering. In dit artikel wil ik het werk op het bureau aanstippen en de lezer deelgenoot maken van een aantal onderwerpen, dat ons bezighoudt om de toekomst van de pantsergenie mede in te vullen.

BUREAUWERK

Werken op het Kenniscentrum betekent veel bureauwerk. Veel papier, veel lezen, vergaderen, telefoneren, discussiëren, brieven en studies schrijven, reizen en overzicht houden. Bij BGO werken zes zeer warme lichamen aan zeer gevarieerde werkzaamheden. Hier volgt een niet complete opsomming. Wij schrijven zelf behoeftestellingen voor nieuwe spullen, zoals de vervanging van de bangalore torpedo, laserafstandmeters, en nieuw slagsnoer. Wij ondersteunen de behoeftestellingen van de TFU Afghanistan of van eenheden uit het land. Wij begeleiden de materieelprojecten van de Genie. De meest voor de genie in het oog springende voorbeelden zijn de Kodiak, Leguaan en Boxer. Bij grotere Defensieprojecten vertegenwoordigen wij de pantser- en luchtmobiele genie om zo de belangen en wensen van de (genie)gebruiker in te brengen. Voorbeelden hiervan zijn de Defensiebrede vervanging wielvoertuigen, het Battlefield Management System, en VOSS-SMP. Daarnaast initieert BGO zelf wetenschappelijk onderzoek naar bijv. de polarisatiecamera, een bereden detectiesysteem, en toekomstige contra-mobiliteitsmiddelen. Een andere vorm van deze kennisproductie is het bijhouden van de lumbi/pagn gerelateerde handboeken, voorschriften, IKs, LFn e.d.

BGO is kortom een spin in het web voor de (Nederlandse) gevechtsondersteunende genie. Wij vertegenwoordigen de BV Genie en behartigen de belangen in diverse fora. Een goed voorbeeld is de Military Engineering Working Group van de NAVO. Dit gezelschap streeft naar standaardisatie en interoperabiliteit binnen de NAVO door doctrinepublicaties als de STANAGs uit te geven. Een ander voorbeeld is de Joint Task Force Counter-IED. BGO ondersteunt de JTF met advies in haar versnelde materieel verwervingstrajecten, de zogenaamde CD&E- trajecten (Concept Development & Evaluation). Via het CD&E-traject worden middelen versneld het inzetgebied ingebracht om te worden geëvalueerd. Tevens nemen wij deel in de JTF- werkgroepen Doctrine, Techniek, en Intell.

WERKGROEPEN

Vanuit ons bureau wordt gewerkt met vier werkgroepen: Genieoptreden, organisatie en voertuigen, mijnen/explosieven, inlichtingen/verkenningen/search, en bruggen/varen. De werkgroepen zijn de klankborden voor de Genieraad in een genie-functiegebied.

Om dit takenpakket van het kenniscentrum in te vullen, reizen

Werkwijze Kenniscentrum

Ook al is het kenniscentrum het centrum van deskundigheid, de "findings", ideeën en ervaringen in het huidige optreden worden vooral binnen het parate gedeelte van de genie opgedaan. Daarom heeft het KennisCentrum ervoor gekozen om deze deskundigheid via werkgroepen te inventariseren. Dezelfde werkgroepen worden tegelijkertijd ook gebruikt als klankbord bij de ontwikkeling die zich binnen een vakgebied afspelen. De werkgroepen zijn daarom een afspiegeling van de vakgebieden binnen de genie. De volgende werkgroepen zijn hiervoor opgericht:

Binnen het bureau Combat Support Engineering

- genieoptreden, organisatie en voertuigen;
- genie-inlichtingen, genieverkenningen en search;
- mijnen en explosieven genie;
- tijdelijke werkgroep advanced search

Binnen het bureau Force Support engineering

- bouwkunde;
- installatietechniek;
- elektrotechniek;
- bruggen en varen;
- grond weg en waterbouw, en kranen

daagse kennis en ervaring over inzet en O&T van de pantsergenie door te lichten. Dit zou bijvoorbeeld een nieuwe instructiegroep genie-inlichtingen kunnen betekenen waarin de opleiding en het beheer van geniedatasystemen, en de genieverkenningsopleiding terug te vinden zijn. Wat zijn de expertgebieden voor de geniegevechtsondersteuning? Zijn de instructiegroepen van de Combat Support Engineering School een weerspiegeling van de expertgebieden binnen de pantsergenie? Of richten we de school in conform de bouwstenen van de geniegevechtssteun: de genieverkenningsgroep, de luchtmobiele- en pantsergeniegroep (ook in de rol van Intermediate- en Advanced Search Team) en de pantserondersteuningsgroep.

wij stad en land af en de wereld over om vergaderingen, beproevingen en congressen bij te wonen.

FUNCTIONALISERING

Hieronder schets ik enkele thema's die momenteel voor ons bureau BGO belangrijk zijn. En dan vooral het onderlinge verband tussen deze thema's. Ik begin met de functionalisering in de gevechtsondersteuning. Genisten die groot willen worden in de gevechtsondersteuning hebben een bepaalde basis nodig; wat is deze basis? wat zijn de expertgebieden in de pantsergenie? Welke ervaring en kennis heeft iemand minimaal nodig voor bepaalde functies binnen de pagn? De ondersteuning van de manoeuvre wordt specialistischer door de high-tech materialen waarmee we (gaan) werken. Maar we moeten als pagn ook te allen tijde flexibel kunnen inspelen op de wensen van de manoeuvre. Ziehier een spanningveld.

De oprichting van een **Combat Support Engineering School** (CSE School). BGO meent dat de oprichting van de CSE School niet alleen het samenvoegen van twee geniescholen is (Sappeurs & Mineurs). Het is ook een kans om de heden-

PROFESSIONALISERING

Om invulling te geven aan de beslissingsboom en aan de verdere **professionalisering** van de pantsergenie, is de **cur-sus vernietiging** voor genisten essentieel. Samen met de EOD moeten pantsergenisten worden opgeleid om zelfstandig explosieven te vernietigen, zodat de manoeuvrecommandant een grotere vrijheid van handelen krijgt. Professionaliseren betekent ook mensen de kans geven langer in hun vakgebied te werken op alle niveau's.

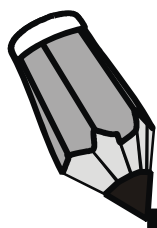
Tot slot de **studie explosievenbestrijding**. De opzet van de studie is een integrale visie op de geniegevechtssteun. De studie wil eenheid van opvatting bereiken en een koers uitzetten voor komende jaren voor vernielingen, search, clearance, breaching, demining, genieadvies, genietaken in C-IED, genieinlichtingen, etc. De studie zal zomer 2009 af zijn. Wij zullen in een van de komende themanummers van de Promotor al een tip van de sluier oplichten.

TOT SLOT

Naast deze zeer beperkte informatie over het Bureau Gevechtsondersteuning van het Kenniscentrum Genie heb ik in dit artikel ook veel vragen gesteld. U als lezer heeft invloed op deze antwoorden door met ons hierover van gedachten te wisselen. Schroom niet om met ons contact te zoeken. Om nog beter te worden in onze gevechtsondersteuning van manoeuvre-eenheden moeten we terug naar de basis, leren van onze ervaringen en genieten van ons mooie werk als pantsergenist!

Advertentie

Contactdag 2009

Vrijdag 12 juni

Reserveer voor 20 mei;

Door het overmaken van 12,50 euro P/P,

Op rekening nr

37 26 500

RABO-bank Zoetermeer

T.n.v.

Penningmeester VG00

O.v.v.

Contactdag 2009

Programma:

13.30-14.30 Ontvangst ; Koffie/thee/Spekkoek

14.45-16.30 Programma voor de dames

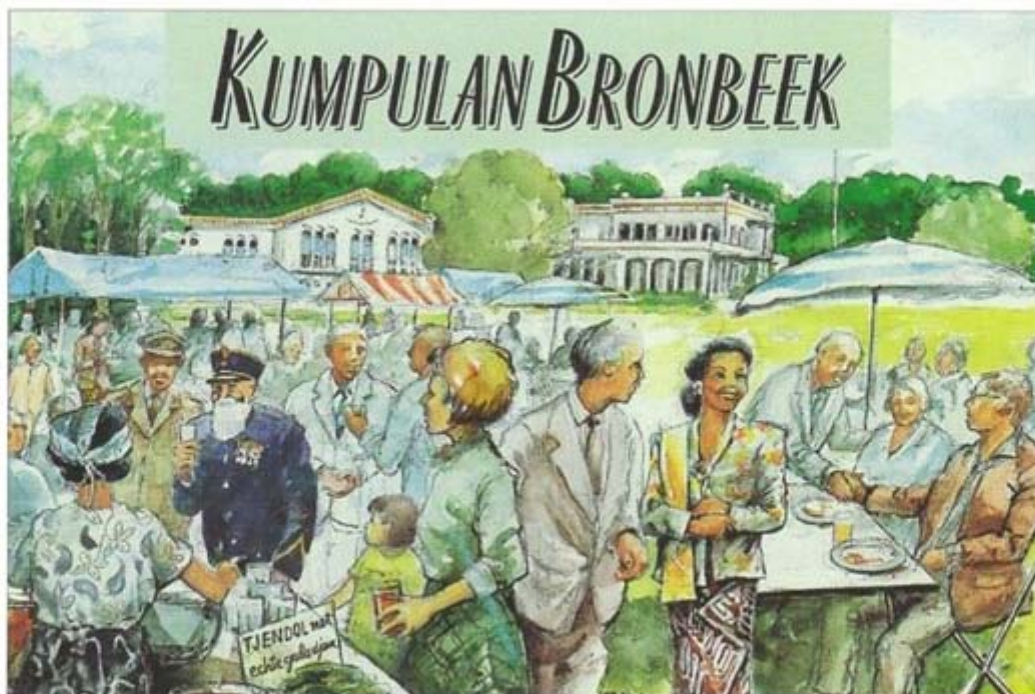
14.45-16.30 Algemene Ledenvergadering

16.30-17.30 Aperitief

17.30-19.15 Luxe Indische Rijsttafel

19.15- 19.45 Dessert

19.45-20.00 AFSLUITING /VERTREK

Kumpulan Bronbeek

Velperweg 147

6824 MB Arnhem

Telefoon: 026-364 92 94

www.kumpulan.nl

Bronzen Genist voor vrijwilligersorganisatie museum

Hans Sonnemans, museummanager

“De Commandant van het Regiment Genietroepen verleent hierbij de Bronzen Genist (nr. 47) aan alle medewerkers van het Huis van het Regiment Genietroepen, wegens:

Het gedurende lange tijd en met tomeloze inzet, onder leiding van onze museummanager Hans Sonnemans, verbouwen van het Geniemuseum tot een plaats waar genisten, van jong tot oud, zich oprecht thuis voelen en waar alle anderen meer dan welkom zijn:

Het Huis van het Regiment Genietroepen.

Hiermee draagt u bij aan een professionele en voorbeeldige presentatie van het Regiment en levert u tevens een belangrijke bijdrage aan het historisch besef van de leden van het Regiment.”

Op 15 december j.l. tijdens de eindejaarsbijeenkomst van de vrijwilligers van het Geniemuseum / Huis van het Regiment Genietroepen, ontving de museummanager de Bronzen Genist uit handen van regimentscommandant kolonel T.J.J. de Vries. Een bijzondere jaarafsluiting voor de vrijwilligersorganisatie, waarbij alle veertig medewerkers konden meedelen in de eer en aandacht van deze “groepsprijs”. Het onderstreept de ontwikkeling en groei die de organisatie in de afgelopen jaren heeft doorgemaakt. De medewerkers vervullen hun taken op allerlei gebied. Een blik achter de schermen van het Huis van het Regiment Genietroepen:

VRIJWILLIGERS VAN HET GENIEMUSEUM:

Willem Adriaanse, Piet van Bakel, Frans van Bavel, Henk Becks, Koos van den Besselaar, Harrie Brekelmans, Piet van Dijk, Henk van Eck, Jos van Dongen, Klaas Eits, Jan Francken, Cees van Haften, Sjef Hamers, Wouter Heijman, Ab Huizinga, Freek Jacobs, Dirk Keij, John van Koningsbrugge, Ad van Loon, Toon van Lijsdonk, Maarten Lunenburg, Paul Minkels, Henk Minnaard, Jan Mosterd, Bernard Oude Nijhuis, Bets van Pijkeren, Piet Pols, Luc van Putten, Klaas van Roon, Jetty Schade, Ben Steenema, Piet Timmers, Rob Uiterwijk, Gerard Verhoof, Roland Verkuijlen

PUBLIEKSTAKEN

In het afgelopen jaar, 2008 ontvingen we ruim 7000 bezoekers. Honderden rondleidingen werden verzorgd (waaronder ook de zomerrondleidingen van het Nationaal Monument Kamp Vught). De stijlvolle regimentskamer bood een gastvrij verblijf aan meer dan honderd vergaderingen en bijeenkomsten. In het Geniepark (de buitenexpositie) werden drie beëdigingen gehouden. In de centrale hal werden (bedrijfs)presentaties (Commando Landstrijdkrachten, Dienst Vastgoed Defensie, OTCGenie) gehouden, recepties (dienstverlating en ambtsjubilea) en ontvangsten en borrels (personeelsverenigingen). Ook tijdens weekeinden was het Huis van het Regiment Genietroepen open (Museumweekend, Monumentendag en in de zomermaanden). Dit alles is alleen maar mogelijk door de inzet van de mensen

die zich bezighouden met publiekstaken. De receptie en de museumwinkel worden dagelijks bemenst (“bemand” kan niet meer nu er ook twee dames in deze groep zitten) en de rondleiders staan klaar. Hun taken zijn vastgelegd in een *Handboek receptie* en regelmatig vindt hierover werkoverleg plaats.

GENIEPARK

De buitenexpositie heeft natuurlijk het nodige (cultuur-technische) onderhoud nodig. Gras maaien, bladeren verwijderen en bomen snoeien worden verzorgd door een professioneel bedrijf, in opdracht van de Lokale Facilitaire Dienst. Maar het extra werk, zoals de kantjes van de paden bijhouden, de bladeren onder de machines en bruggen verwijderen en de vuilnisbakken legen, gebeurt door de inzet van drie vrijwilligers.

DEPOT

Niet alles uit de collectie van het Huis van het Regiment Genietroepen kan worden getoond in de vaste basis

opstelling. In gebouw G van de Van Brederodekazerne is hiervoor een depot ingericht. Vele duizenden objecten (van emblemen, schaalmodellen, uitrusting, gereedschappen en uniformen tot complete rijdende voertuigen) worden hier onderhouden, ingepakt, geconserveerd en vooral geregistreerd. In de afgelopen jaren is alles in het registratiesysteem ingevoerd. We weten dus precies wat we hebben en vooral ook: wáár! In deze bewerkelijke klus zijn ontelbare vrijwilligersuren gaan zitten.

FOTO'S EN VIDEO

De collecties *foto's* en *bewegend beeld* zijn enorm groot. Door de inzet van twee vrijwilligers worden de achterstanden in de registratie en ontsluiting hiervan weggewerkt, stap voor stap. Alle aanwezige videobanden en films zijn intussen gedigitaliseerd. Vele *terabyte's* aan informatie zijn hierdoor beter toegankelijk geworden. En daardoor hebben alle informatiepunten in de basisexpositie inmiddels een audiovisuele presentatie. De originele videobanden en films zijn in bewaring gegeven bij het Nederlands Instituut voor Militaire Historie.

De enorme bergen foto's worden eveneens gedigitaliseerd en ingevoerd in het registratiesysteem. De originele foto's worden daarna opgeborgen in de speciale ruimte in de bunker bij het museumgebouw. Er ligt nog voor vele jaren werk, maar een goed begin is gemaakt.

BIBLIOTHEEK

De vide in het centrale deel van het gebouw biedt plaats aan de Geniebibliotheek. De prachtige kasten worden gevuld door de bibliotheekmedewerker. Duizenden titels zijn inmiddels ingevoerd in het registratiesysteem. Op afspraak is de bibliotheek te raadplegen.

Ook de enorme documentatiecollectie wordt ontsloten. Alles krijgt een plaats in een ruimte in de bunker, waar ook het fotoarchief komt te liggen.

TECHNISCHE EN HUISHOUDELIJKE DIENST

Gelukkig hebben (oud-)genisten meestal twee rechterhanden. Dat is hard nodig want veel vitrines en opstellingen in de vaste basistoonstelling worden in eigen beheer gebouwd. Er is een werkplaats in het museumgebouw voor hout- en metaalbewerking en schilderen.

In het middendeel kunnen wisselexposities worden opgesteld, meestal afkomstig van het Legermuseum in Delft. Ook deze moet worden opgebouwd en afgebroken, met de nodige aanpassingen aan bestaande vitrines en fotowanden. Verder is er het nodige onderhoud, wat varieert van het wisselen van de vele honderden lampen tot het in de was zetten van de grote tafel in de regimentskamer. Klussen zijn er meer dan genoeg te vinden.

ADMINISTRATIE

Met de groei van de organisatie neemt uiteraard ook de administratie toe. Het Huis van het Regiment Genietroepen beschikt over vijf werkplekken met toegang tot het Defensie-intranet en internet. Hier zijn vrijwilligers aan de slag, niet alleen voor het museum maar ook voor de administratie van het Regiment en voor de Commissie Collectie van de Traditie Commissie Koninklijke Landmacht (verantwoordelijk voor de uitvoering van het museale beleid van de Landmacht). Kortom: werk genoeg in het Huis van het Regiment Genietroepen "waar genisten, van jong tot oud, zich oprecht thuis voelen en waar alle anderen meer dan welkom zijn". Voor al dat werk blijft versterking van het vrijwilligersteam ook meer dan welkom! Neem gerust eens contact op voor een vrijblijvend gesprek.

www.geniemuseum.nl

jwh.sonnemans@mindef.nl

073 6881867

Advertentie

